

4-5

Ze života v obci

Svatby

Super rok 1973

7

Z dění v obci

Výstava

Jarní výstava
dopadla na jedničku

9

Ze života v obci

Pochodáček

Velikonoční opékání

Uklidme Zámřsky! Dobrovolníci si mákli

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Alžběta
Šimáková**
místostarostka
obce Zámřsky

Vážení a milí čtenáři našeho Zámřšťáku. Jaro máme v plném proudu a s ním i další číslo našeho zpravodaje. Ve vašich schránkách jste obdrželi podklady k platbě poplatků za svoz odpadu a stočného, pokud máte jakýkoliv dotaz obraťte se na telefonní číslo 581 623 536 obecního úřadu.

Chtěla bych poděkovat všem, kteří připravovali a také těm, kteří předvedli své výtvary na prvním ročníku velikonoční výstavy. Výstava byla opravdu moc krásná.

Také srdečně zveme všechny naše důchodce na společné posezení, které se uskuteční v sobotu 6. května.

Pokud máte zájem a nemáte se jak dopravit do Kulturního domu, rádi vás na posezení a samozřejmě i z něj dopravíme. Stačí zavolat na obecní úřad.

Žádali jsme o zařazení do plánu oprav silnice č. 4396, která vede přes obec Zámřsky, silnice je samá díra je opravdu velmi těžké se jim vyhnout.

Moc děkuji všem, kteří se zúčastnili úklidu kolem naší vesničky.

Přeji vám klidné a prosluněné dny.

Alžběta Šimáková, místostarostka

Ze života farnosti

Vážení občané Zámorsk, milí farníci, Dodatečně přeji každému z vás požehnané velikonoční svátky. Velikonoce sice vrcholí ve Svatém týdnu, který jsme již prožili, nicméně doba velikonoční trvá celých 50 dní. Pro nás křesťany se jedná o největší svátky celého roku, ve kterých si připomínáme základ naší víry: událost smrti a Vzkříšení Ježíše Krista. Svátky jsou to sice veliké, ale rozumíme jim?

Když čteme příběh o narození malého děťátka v Betlémské stáji, není těžké být dojatý. Vánoce slavíme jako svátky rodiny, pokoje a míru, kdy se svět na chvíli zastaví, odhlédne od práce a spojí se v tiché oslavě narozeného dítěte.

Nicméně co s Velikonočním poselstvím? Příběh Ježíše, který je zrazen, zatčen a poté krutou smrtí ukřižován v nás sice také vzbuzuje emoce, ale ty mají daleko do klidné atmosféry Vánoc. Celý příběh dává smysl až s událostí Ježíšova Vzkříšení, kterou slavíme v noci z Bílé soboty na neděli. Tu noc se v kostele rozsvěcuje světlo velikonoční svíce – paškálu, které nám znázorňuje vítězství Ježíše nad smrtí.

Radost Velikonoc tedy vychází z víry, že dobro je přece jen silnější než zlo. Život má větší sílu než smrt. Že nakonec nezvítězila lidská zrada, odsouzení a krutost, ale láska. Přeji každému z vás, aby i ve vašich životech

vítězilo světlo nad temnotou. Také bych rád na tomto místě také poděkoval všem, kdo se zapojili do přípravy či průběhu velikonočních svátků. Bez aktivního zapojení lidí, kteří jsou ochotni dát svůj čas a síly do služby, bychom ani tyto Velikonoce hezky nemohli prožít.

Rád bych vás ještě pozval na několik akcí naší farnosti. V měsíci dubnu jsme v naší farnosti spustili projekt s názvem Otevřená farnost. Jde o 4 nedělní večery, v rámci kterých budeme mít možnost nahlédnout do života naší farnosti a také budeme objevovat, co v naší farnosti vlastně máme. V letošním roce jsme začali v Kelči. Spolu s naším varhaníkem Martinem se podíváme na kůr našeho farního

kostela, dozvíme se něco o historii našich varhan, jak varhany fungují a co služba varhaníka obnáší. Na setkání s kostelníkem Františkem budeme objevovat poklady ukryté v kelečské sakristii, prohlédneme cenná liturgická roucha a další předměty či knihy a dozvíme se něco o kostelnické službě. Jedno setkání bude věnované také prohlídce fary, kdy rád všechny provedu farní budovou včetně míst, kde se běžně farníci nedostanou. Hned první setkání je věnováno hospodaření naší farnosti. Na něm si budeme povídat o nastavení hospodaření naší farnosti, stavu oprav Lidového domu a výhled do dalších let. Cílem setkávání je více otevřít naši farnost jak farníkům, kteří navštěvují bohoslužby,

tak také lidem, kteří mají zájem a do naší farnosti zatím nechodí. Rád se uvidím s každým, kdo má zájem rozšířit si obzory o životě naší farnosti.

Další pozvánka se týká aktivit, které mají v naší farnosti dlouhou tradici. V měsíci květnu prožíváme v katolické církvi májové pobožnosti. V Zámorskách budou májové každou neděli v 14h a ve všední dny v 19h. V červnu budeme ve farnosti slavit slavnost Božího Těla. Stejně jako v minulých letech bude jedna společná slavnost v Kelči, na kterou je pozvána celá farnost. Farníci ze Zámorsk a Skaličky budou mít v rámci eucharistického průvodu městem zastavení u prvního oltáře. Dopředu děkuji všem, kdo se zapojí.

o. Jan Berka

Ze zastupitelstva

Usnesení č. 1/2023 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrsky, konaného dne 2.3.2023 v 18.00 na obecním úřadu v Zámorskách

Zastupitelstvo obce po projednání vzalo na vědomí:

1. Kolaudace chodníku podél SIII/4396
2. Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2022

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Program schůze, ověřovatele zápisu p. Oravovou Marii a Kubešu Pavla, zapisovatel Pejchalová Kamila (hlasování pro 6 hlasů)
2. Zastupitelstvo obce Zámrsky schvaluje dle zákona č. 128/2000 Sb., 84, odst.2, písm. b) účetní závěrku obce Zámrsky sestavenou k 31.12.2022. (hlasování pro 6 hlasů)
3. Schválení závěrečného účtu obce Zámrsky za rok 2022 (hlasování pro 6 hlasů)
4. Schválení písemné výzvy budoucímu dárci k uzavření darovací smlouvy pod chodníkem podél SII/4396 (hlasování pro 6 hlasů)
5. Odkoupení pozemku pod chodníkem přes Hať (hlasování pro 6 hlasů)
6. Neposkytnutí finančního příspěvku Lince bezpečí (hlasování pro 6 hlasů)
7. Delegování starosty obce na valnou hromadu společnosti VaK (hlasování pro 6 hlasů)
8. Vyvěšení záměru na prodej pozemku par. č. 43 v k. ú. Zámrsky o rozloze 39 m² (hlasování pro 6 hlasů)
9. Schválení odpuštění nájmu Ženám v akci za akci Maškarák a Hasičům za výroční schůzi (hlasování pro 6 hlasů)

Starosta obce: Arnošt Pala

Místostarostka obce: Alžběta Šimáčková

Prosba o pomoc

Naši milí čtenáři a spoluobčané. Protože není čas ztrácet čas, přece jenom letos utíká zase o trochu rychleji. Ráda bych Vás touto cestou poprosila o pomoc. Za ta léta co, organizujeme program na naší zářijovou pouť, už jsme vystavovali všelicos. Teď nazrál ten správný čas, abychom si připomněli krásy naší obce, zvláště ty přírodní. Žijeme v nádherném prostředí, obklopeni spoustou zajímavostí ať už z fauny či flóry. Spousta z Vás jsou zahrádkáři tělem i duší a o rarity, tak není nouze. Nehledě na to, že máme v Zámorskách několik vášnivých fotografů. Proto Vás prosím o zapůjčení či vyfocení fotografií naší obce v různých ročních obdo-

bích, mohou to být fotografie krásných scenérií z lesů, luk, polí v našem katastru, pohledové fotografie Zámorsk z různých úhlů, dokumentaci vašich zajímavostí ze zahrádek, zvířata, brouky, květiny. Mohou to být i fotografie z dřívějších dob, ale také současné, čas nehraje roli. Prostě cokoli, co podpoří téma výstavy: „Přírodní krásy Zámorsk“. Své fotografie prosím zasílejte do 1.9.2023 na můj email zhx@centrum.cz, případně popsané a podepsané na obecní úřad nebo přímo ke mně domů. Vše bude zkopírováno a v pořádku vráceno zpět. Předem Vám všem děkuji za pomoc a těším se na spolupráci a všechny ty zajímavosti. **Zdeňka Hašová**

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

KVĚTEN 2023

Jaroslava Šenková 85 let
Julija Harhajová 84 let
Michaela Schmucker 50 let

ČERVEN 2023

Milada Šindlerová 92 let
Vladimír Kubeša 65 let

ČERVENEC 2023

Antonín Mašlaň 88 let
Jana Kubešová 65 let

Všem Jubilantům gratulujeme a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.

Super svatební rok 1973 v Zámrskách

Milí čtenáři, možná se někteří z Vás divíte, proč se ohlížíme půl století nazpět a proč právě svatby. Proč si je připomínat, když ne všechna manželství došla do toho krásného zlatého jubilea? Možná právě proto. V dnešní moderní době plné registrovaných partnerství, volných svazků, žití na psí knížku. V době, kdy někteří vlastně neví, jestli jsou muž či žena. Je přece jenom krásné a poučné se ohlédnout zpět. Zpět do dob, kdy manželský slib, v dobrém i ve zlém, v nemoci i ve zdraví, v bohatství i chudobě, dokud nás smrt nerozdělí nebyl planou formulí. Do dob, kdy i velmi mladí lidé věděli co se sluší a patří a nebáli se své životy spojit v jeden, i když budoucnost byla nejistá stejně jako dnes. Proč právě

rok 1973?

Trocha statistiky v roce 1973 uzavřelo v Československé republice manželský svazek celkem

99 518 párů, šlo tedy o rekordní počet svateb, který nebyl překročen do dnes. Od tohoto roku spíše počty svateb soustavně klesaly. Dle odborníků byl důvodem, tak vysoké sňatečnosti nejenom uzavření hranic v době normalizace a výhodné novomanželské půjčky, ale hlavně dospění válečných a poválečných generací do věku příznačného pro sňatek. Věkový průměr při sňatku v roce 1973 byl u mužů 24 let a u

žen 22 let. Toliko z celorepublikových údajů. Vraťme se však do našich končin. Pro zajímavost v kelečské farnosti, pod kterou naše obec spadala a spadá, bylo v roce 1973 uzavřeno cel-

Zdeněk Kulička a Jiřina Žídková

Karel Haša
a Zdeňka Cifrová

Ludvík Kuchař a
Milada Kubešová

Karel Orava
a Jarmila Pavlíková

kem 30 sňatků. V Zámrskách se však tento rok stal super svatebním, své životy spojilo celkem 8 párů což je na tu naši malou vísku nevídaný počet. Když vezmeme v potaz, že v obci žilo cca 239 obyvatel v 80 domech. Ne všichni se

do tohoto vzpomínkového projektu zapojili. Připomeňme si proto krásný svatební den osmi zámrských párů.

Dne 28.4.1973 uzavřeli svátost manželskou pan Zdeněk Kulička z Paršovic a slečna Jiřina Žídková ze Zámrs. Na světě

Super svatební rok 1973 v Zámorskách

Jiří Hynčica
a Eva Czyzová

Dne 20.10.1973 své životy v manželském svazku spojili pan Jiří Hynčica ze Zámorsk a slečna Eva Czyzová z Vendryně. Z tohoto manželského svazku se narodily tři děti dcera Marcela, syn Kamil a syn Jiří.

Dne
24.11.1973
své

společně přivítali syna Martina a dceru Moniku.

Téhož dne tedy 28.4.1973 si své ano řekli také pan Karel Haša ze Zámorsk a slečna Zdeňka Cifrová ze Skaličky. Z tohoto manželství vzešla dcera Zdeňka.

Dne 2.6.1973 si manželské sliby vyměnili pan Karel Orava ze Zámorsk a slečna Jarmila Pavlíková z Komárovic. Tento pár spolu vychoval tři děti syny Karla a Zdeňka a dceru Jarmilu.

Dne 7.7.1973 uzavřeli manželský svazek pan Svatoslav Orava a slečna Marie Radová z Rouského. Manželé společně na světě přivítali syny Svatoslava a Pavla.

Dne 21.7.1973 se stal dnem svatebním pro pana Ludvíka Kuchaře z Ústí a slečnu Miladu Kubešovou ze Zámorsk. Do manželství se jim narodili synové Marek a Petr.

Svatoslav Orava
a Marie Radová

manželství uzavřeli pan Karel Fabík ze Zámorsk a slečna Anna Sedlářová z Polic. Manželům se narodily celkem tři děti syn Kamil a dcery Silvie a Lucie.

Jediným párem, který své zlaté jubileum pospolu oslavil jsou Karel a Zdeňka Hašovi. Jsou zářným příkladem toho, že trvá 50 let než se z lásky stane zlato. Jménem redakce posíláme srdečné gratulace a právě

tím zlatem nejcennějším ověřeným manželům přejeme hlavně hodně zdraví, štěstí, pohody, elánu a radosti z vnoučat.

Dalším párem, který oslavil významné životní jubileum, jsou manželé Václav a Božena Vozákové.

Dne 30.12.2022 oslavili 55 let společného života, tedy svatbu smaragdovou. O Smaragdu se říká, že je kamenem plodnosti a u Vozáků to bez pochyby platí. Vychovali společně čtyři děti, Libora, Václava, Zdeňka a Boženku a těší se z osmi vnoučat. Také jim přejeme

Václav a Božena Vozákové

a ochotu se na této vzpomínce podílet. Vyslechla jsem spoustu veselých příběhů, někteří se mýjeli jak u fotografa, tak v kostele či na úřadě. O pověstnou zámorskou improvizaci nebyla nouze. Pro mladší generace podotýkám, že v té době stát neuznával církevní sňatky, proto některé páry absolvovaly v jeden den sňatky hned dva, v kostele i na úřadě. No možná by to vydalo na samostatný článek. Všichni mají na co vzpomínat, na to krásné a dobré, ale i na to zlé. Ne všichni se toho zlatem třpytícího se jubilea dožili, a přesto jejich partneři a rodiny budou vzpomínat, oslavovat. Protože každý den pospolu ve zdraví je obrovský dar, kterého je třeba si vážit. Dalším velkým darem je vzpomínka a díky tomuto článku všichni vzpomínáme s Vámi.

Co říci na závěr, v Zámorskách se potvrzují slova Martina Luthera, že neexistuje krásnější, přátelštější a víc okouzlující vztah, společnost nebo společenství než je dobré manželství. Tak se nechme inspirovat.

Zdeňka Hašová

Karel a Zdeňka Hašovi

pevné zdraví, ještě spoustu společně prožitých chvil a hlavně hodně radosti z nich. Uznejte sami dýchá z toho nostalgie, romantika.

Děkuji všem zúčastněným za zapůjčení fotografií

Párty v maskách, v Zámorskách

Netradičně, a to v pátek 3. února se po dlouhé covidové odmlce konal dětmi tak oblíbený maškarák.

Je pravda, že děti nám zase o něco povyroستly, některé již lehce přerostly, ale maškaráku se zúčastnily a to dokonce i v masce. Holky Vozákovice, se nemálo podílely i samotné organizaci a připravily si pro ostatní kamarády tanečky, při některých disciplínách pak hravě zastupovaly tety „Ženy v akci“ – myslím a troufnu si říci, že mají skvěle naslápnuto na pokračovateli našeho skvělého spolku.

Program byl pestrý – kromě bláznivých her a disciplín byl program – a to gur-

mánský, zvláště pro pány, o který se postaral Karel Roubal, který i přes nepřízeň počasí uvařil kotletovou polévku, v baru pak holky Vinklárkovice připravovaly specialitky – oblíbené wafle, na které se stála

fronta. Ve fotokoutku se pak masky mohly zvětšit pod objektivem Kačky a fotku si mohly hned odnést na památku domů.

Všechno se zdařilo na jedničku, i přestože účast nebyla až tak velká, přede-

vším díky začínajícím jarním prázdninám, ale kdo mohl přišel a užil si to s námi jak se patří. Moc děkujeme všem, kteří pomohli při chystání, organizaci, i samotném úklidu.

Lenka Kubešová

Divadlo Ventyl opět pobavilo Zámorský

Ne vše se po covidové době vrátilo do starých kolejí. Jakoby Zámorskému kulturnímu rozhledu, pořád něco chybělo. Nedařilo se navázat na přetrhnutou nit. Jak víme náš multifunkční kulturní dům zastane vše, od oslav, výstav, zábav, svateb až po schůze a třeba i cvičení. Rychlostí blesku se však místní pódium změnilo také v prkna, co znamenají svět, i když jsou z linolea. Po předlouhé pauze, tedy celé 3 roky se k nám s velkou slávou opět vrátilo naše oblíbené divadlo Ventyl z Drahotuše. Dne 4.2.2023 ožil kulturní dům komediální hrou autora Mira Gavranu Panenka. Komédie ze současnosti, a zřejmě i blízké budoucnosti, přilákala na tři desítky diváků nejenom z obce, ale i okolí. O kvalitní zábavu nebyla nouze. Podotýkám, že tato hra nebyla určena dětem do 15 let, což u nás nebývá zvykem.

Opuštěný čtyřicátník a lákavá inter-

netová soutěž o moderního robota, kterého může vyhrát jen prvních deset soutěžících. Jedním z nich je i Marko, bezvýznamný člověk, bez partnerky i jakékoliv vztahové vyhlídky. Souhrou náhod vyhrává, a tak se k němu dostává speciální zásilka. Zásilka v podobě ženy – androidky jménem Stela, naprogramované, tak aby jej učinila šťastným. Co víc si přát. Představa poslušné ženy, plnicí jakákoliv přání a bez otázek. Z počátku je vše zalito sluncem, Marko je spokojený,

užívá si, ale jak to, tak bývá, nic netrvá věčně. Stele totiž vstúpila její stvořitelka, v tomto případě programátorka, feministický model chování. Proto v představení není nouze o velice humorné, ale i hořké situace, třenice i nekončící nedorozumění vyplývající z vztahu muž versus žena. Až i Marko pochopí, že mezilidské vztahy a lidské teplo nelze ničím nahradit. Vše se nakonec v dobré obrátí a Marko najde svoji opravdovou lásku.

Pobavené publikum tleskalo, a ještě dlouho po představení si bylo o čem povídat. Každému utkvěla jiná situace. Nehledě na to, že jsme představení zhlédli mezi prvními diváky v okolí, takže o doporučení kolegům, známým i kamarádům nebyla nouze.

Věřím, že jsme tímto zlomili to divadelní ticho v Zámorskách a už se všichni těšíme na nějakou další divadelní příležitost, kdo ví, třeba ještě letos.

Zdeňka Hašová

Jarní výstava v Zámorskách se blýskla

Když jsme tak na volbách probíraly, co by jsme mohly a nebo chtěly dělat za akce, vyšla nám z toho taková malá jarní výstava. Lenča Kubešová tomu nápadu vdechla svůj styl a koncept a my už jsme jen zdárně sekundovaly.

Oslovily jsme pár šikovných a tvořivých lidiček ze Zámrska a okolí a výstava byla na světě. Lenča vyrobila jarní kulisy, kulturák jsme krásně vyzdobily ba přímo jarně rozkvetl. Na pódiu jsem přichystaly kavárničku a v neděli 26. dubna ve 13 hodin to celé propuklo.

Do krásně vyzdobeného kulturáku začaly proudit davy lidí. Sálem se nesla příjemná relaxační hudba, přátelské štěbetání, vůně kávy a sladkých dobrot. V dílničkách jste si mohli s Aničkou vyrobit papírové ozdoby, s Markétkou vybarvit zápichy a s Kájou ozdobit voskem vajíčka. Naší kavárně velel Pavel Kubeša a s Marcelkou Vozákovou vařili výbornou kávu a prodávali zákusky našich pekařek.

Nedělní odpoledne uběhlo jako voda, než jsme se stačili ohlédnout byl tu večer a nám pořádajícím nezbyvá než konstatovat, že to byla velmi povedená akce, na kterou jsme měli spoustu pozitivních ohlasů.

Moc bych chtěla poděkovat hlavní organizátorce Lence Kubešové. Naším pekačkám Majce Oravové, Alči Pavlíkové a jejich pomocnicím za výborné zákusky, Renči Hrdličkové za její trubičky po kterých se

jen zaprášilo, holkám Aničce a Markétce Vozákovým, Karolínce Kubešové za jejich dílničky. Všem, kteří přidali ruku k dílu při chystání a organizaci výstavy a hlavně všem prodejcům a vystavovatelům, kteří nám dopomohli vytvořit příjemnou atmosféru.

Byli to: ASO Zámrsko s jejich báječnými waflemi a zdravými produkty, Irenka Vinklárková a její háčková-

ní, Renča Hrdličková a její patchwork, Květy z pádolu Zámrsko – Markéta Vokáčová, Projekt UKY Hustopeče nad Bečvou – produkty z překlíčky, Přírodní dekorace Hustopeče nad Bečvou, Eliška Solanská -svíčky a andělky, Mýdla od Kiki – Kristýnka Trlifajová, Míša z trnkového sadu – bylinné a přírodní produkty, drátované ozdoby od Alči Trlifajové, Květinářství Alena

Hegarová z Lešné, Aneta Ezechýl Pro Ten okamžik – květinové dekorace, Stacionář Anděl Nemetice, sýry od Tvrdoň z Nemetice, Míša Šafaříková z Ústí – bylinkové čaje, sirupy, SOU Kelč – velikonoční vazby a dekorace, Lucie a Tomáš Němí – velikonoční slepičky. Kdo přišel nepohloupil a určitě neodešel s prázdnou domů.

**Za Ženy v akci
Helena Vozáková**

Klapotání bylo náročné pro 21 statečných

Dne 14. dubna jsme od 18 hodin začali klapotat po naší vesničce Zámrský. Nečekali jsme, že přijde tolik dětí. Bylo nás 21 a to je už pořádná skupina. Letos jsme dělali kapitány po druhé.

Bylo to náročné, protože nám nepřálo počasí. Ale musíme říct, že ti, kteří vydrželi byli stateční, a to byli mezi námi i opravdu malé děti. Nezalekli se ranního vstávání, sněhu ani deště. Moc děkujeme všem, kteří jste nás podarovali.

Štěpán a Matěj

Kuželkáři si v letošní sezoně nakouleli rekord

Zase po roce se Zámrský zúčastnili amatérských kuželek v Kelči. Hrál celkem 9 družstev z Kelče a jeho okolí. Za náš tým bojovali: Orava Antonín, Vozák Zdeněk, Vozák Václav, Vinklár Pavel, Pavlík Petr, Jiříček Robert, Pejchalová Kamila a nováček týmu Schmucker Michaela. I když to Míša hrála poprvé v životě, její výkon byl velmi slušný. Našla si dobrého učitele v podobě Pavelky Petra, se kterým trénovala ve svém volném čase.

Nám se dařilo stejně tak jako v posledních pár letech. Jednou jsme stoupali a jednou jsme padali v žebříčků týmů. Ale byly i dny, kdy si někdo z nás nakoulel svůj osobní rekord. Nakonec jsme skončili na krásném pátém místě. Pejchalová Kamila má oproti loňskému třetímu místu v ženách velké zlepšení a to takové, že letos se vyhoupla na první místo mezi ženami. Nejlepší mezi muži je Orava Antonín a to na hezkém patnáctém místě z mužů.

A tak přeji všem zúčastněným ať to koulí i v dalších letech. A kdyby měl někdo čas a chuť si s námi na turnaji zahrát, klidně se může přihlásit. I když je nás celkem osm, někdy bylo těžké se sejít ve čtyřech na turnaj. Koulení zdar!

Kamila Pejchalová

Ženy v akci Zámrský
pořádají přivesnický tábor na téma

Kdy: 17. - 21. 7. 2023

Kde: Areál u Luže

Kdo je vítán: všichni od 4 do 15 let

přihlášky budou k dispozici na stránkách obce
přihlášení bude možné do 31. května nebo
do naplnění kapacity

Těšíme se na vaši účast

Velikonoční pochodáček s jarní stezkou

Zase jednou po roce, byly tady Velikonoce...a jak jinak si zpříjemnit prodloužený víkend než procházkou jarem přímo vonícím. A proč to říkám? Tahle ta věta byla totiž tajenkou celé stezky, ale pěkně po pořádku....

Když jsme se 5 minut po půl 4 odpoledne sešli u kraslicovnicku v areálu místního kulturního domu, kde po společné fotce, vyrazili jsme vstříc cestě, která nás zavedla až k lesu, tady totiž stezka začínala. Nejen děti, ale i dospělí, kteří nafasovali hrací zapisovací kartičku, hledali velké úkolové karty s číslem a zapisovali písmenka, ze kterých měla na konci vyjít závěrečná věta.

A aby to nebylo jen tak, pěkně jsme ty čísla zamíchali, hlavy si tak popletli hlavně dospěláci, ale o to to byla větší legrace, no co „na zdraví“ a jde se dál. Stezka se táhla, ale cesta utíkala rychle a zakončení bylo kde jinde než u myslivecké chaty.

Každý z účastníků nedělní výpravy dostal klobásku nebo špekáček, každý podle svého

gusta. Počasí se stále drželo, bylo jak se říká „vymodlené“, ovšem ke konci se stejně zatahlo a zapršelo.

Naštěstí dobrých lidí se vejde, a tak útočištěm nám byla myslivecká chata. Nepršelo dlouho a naše výprava byla u konce. O tom, že se akce vydařila svědčil ne jeden veselý obličej Zámřštáka.

Lenka Kubešová

Nekrolog †

„Člověk žije tím, co udělal, co rozdal, tím, že potěšil, že rozveselil oči. Tím, že hořel, aby se druzí ohřáli.“

Vše má svůj začátek a konec. Řeky pramení a plynou do moří, růže rozkvete, voní a uvažuje. Slunce vychází a zapadá. A člověk? Ten se narodí a umírá. Neměnný zákon přírody, o kterém všichni víme, všichni se na něj celý život připravujeme se směsicí strachu, odevzdání, bojovnosti, ale také pokory. Povětšinou nás smrt přesto všechno zaskočí, zabolí. Jsou však lidé, kteří berou smrt s nadhledem a jsou s ní smíření. Paní Anna taková byla. Možná to bylo dáno její profesí zdravotní sestry, kdy dnes a denně viděla lidské odcházení a často trápení v přímém přenosu. Vždy o těchto věcech hovořila s notnou dávkou pokory. Sama na své cestě prožila mnoho těžkých a bolestných chvil, nikdy si však nestěžovala a životní zkoušky nesla na bedrech hrdě se vztyčenou hlavou.

Paní Anna prožila svůj život ve znamení poctivé práce, píle a oddanosti nejenom své rodině, ale také profesi. I když se to mnohdy nezdálo měla ráda lidi, společnost, celý život se vzdělávala a pomáhala nejenom kdykoliv ji někdo požádal, ale také často na svůj vlastní popud. Díky své profesi pomohla nejednomu našemu spoluobčanovi, rodáku, ale i sousedům z okolních vesnic. Je někdy k nevíře, jak dokáže dobrá duše z rodné vísce pomoci jak odborně, známostmi či jen dobrým slovem, zvláště při závažných onemocněních jako byla rakovina. Paní Anna se v Ostravské fakultní nemocnici jako vrchní sestra věnovala právě nemocným rakovinou na oddělení

Odešla paní Anna Vykopalová

onkologie. Připomeňme si také její osobní život v těch nejdůležitějších bodech.

Paní Anna se narodila 1.6.1943 rodičům Anně a Františkovi Čepicovým v Zámřských, pro zajímavost v chalupě, kde v současné chvíli žije rodina Zámbranských. Andulka, jak jí doma říkali, vyrůstala společně s bratry Stanislavem a Arnoštem v rodných Zámřských. Prožili zde krásné dětství vyplněné hrami, ale také pomocí rodičům na jejich hospodářství, zahradě a kolem domu. Ráda na tyto bezstarostné chvíle vzpomínala.

Rodina se později přestěhovala o kousek níže na číslo popisné 25. Základní vzdělání paní Anna získala nejprve v Zámřských a poté v Kelči. V roce 1957 začala studium na Střední zdravotní škole v Hranicích, kde v roce 1961 odmaturovala. Jejím prvním pracovním působištěm byla nemocnice v Hranicích. Po nějakém čase začala dále studovat medicínu v Olomouci.

Fakultu asi po roce opustila a nastoupila do Fakultní nemocnice Olomouc jako zdravotní sestra.

Na své cestě potkává pana Ing. Vladimíra Vykopala a spojuje s ním manželským slibem svůj život. Záhy se jim narodil syn Vladimír. V té době manžel získal místo ve státní správě v Ostravě a rodina se stěhuje do bytu v místní části Poruba. Paní Anna zde nastupuje jako zdravotní sestra do Fakultní nemocnice Ostrava a později se stává vrchní sestrou na onkologickém oddělení. Na Zámřsky však nikdy nezanevřeli a měli k nim neustále blízko.

Pravidelně navštěvovali maminku Annu a posléze si zde postavili rekreační domek. Pan Vladimír tělem i duší myslivec, byl

dlouholetým členem Mysliveckého sdružení Doubek, a tak byly Zámřsky stále velkou srdeční záležitostí pro oba manžele.

Když mamince paní Anny přestalo sloužit zdraví, a již nemohla být sama, ani na chvíli nezaváhali. Vzali si ji k sobě a společně o ni pečovali. Avšak známe rčení o přesazeném stromu, opět začínalo, paní Čepicová 23.4.2009 umírá, je však obklopená láskyplnou péčí až do poslední chvíle.

Paní Anna v životě prožila nelehké chvíle, tu nejtěžší zkoušku ji osud připravil v podobě tragického odchodu jediného syna Vladimíra, který umírá v pouhých 33 letech. Jen těžko se touto ztrátou vyrovnávala a navždy ji poznamenala na psychice. Čas však otupil rány a zbyly vzpomínky, bolavé, ale byly. Celou tu bolest uzavřela v sobě a už o ní nikdy nemluvila.

S přibývajícím věkem se dostavily různé zdravotní komplikace, tou největší byla těžká cukrovka a dekalifikace kostí, která ji způsobovala časté zlomeniny.

Pokračování na straně 11

Nekrolog † Odešla paní Anna Vykopalová

Dokončení ze strany 10

Tato nemoc ji velmi limitovala, ale ani tak se nevzdávala. Co jí síly stačily a zdraví dovolovalo trávila čas s manželem v Zámřských na chalupě. Chodila na procházky, ráda zašla za známými na kus řeči. Byla jí příjemná každá společnost.

Volný čas vyplňovala četbou, ráda se starala o syna svých sousedů, byla neustále v obraze, co se dění u nás, nejenom v obci, ale i ve světě týká. Byla to moudrá, noblesní a vzdělaná žena.

Krutý osud ji však zasáhl znovu, a to náhlým odchodem milovaného manžela Vladimíra. Jen těžko se s ním smířovala, bylo na ni znát, že ztratila elán, jiskru.

Tolik se toužila podívat zpátky do Zámřsk, jen zdraví jí to nedovolovalo. Vítila každý náš zpravodaj, který dostala a kontakt udržovala alespoň telefonáty. Její bolavé srdce dotlouklo 7. října 2022 doma v Ostravě-Porubě.

Co říci na závěr, co napsat.

Snad jen: „Jeden krásný, naplně-

ný lidský život skončil. Ale vzpomínka v srdcích a myslích neumírá, ta je totiž věčná.“

Loučím se s Vámi paní Andulko jménem všech rodáků a sousedů ze Zámřsk, bylo mi ctí se s Vámi na Vaší cestě potkat. Děkuji Vám za každou pomoc, radu i dobré slovo, které jste vždy pro všechny i ty nejmenší z nás měla. Děkuji za to, že jste byla. A snad jednou někde v lepším světě na shledanou, i tam bude stále co vyprávět.

Zdenka Hašová

Z HISTORIE OBCE

Obec Zámřsky má díky kronice a jejích kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto bude v Zámřšťáku pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak, jak je uspořádána. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 až 1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o nového kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisování kroniky se do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejší kronikářem zaznamenán.

Rok 1939 Protektorát Čechy a Morava Němci v Hranicích

Počátkem března docházely do obce neuvěřitelné zprávy, že Slováci jednájí s Němci o odtržení Slovenska od československé republiky.

Hned na to asi 12. března usnesl se stavovský sněm a prohlásil samostatnost slovenského státu. Německý militarismus stál opět na hranicích republiky, která takto okleštěná nebyla schopná obrany. Za tím účelem odjel ještě v noci tehdejší prezident Emil Hácha do Berlína k Hitlerovi a dal mu celou zbývající část republiky k dispozici. Vojsku byl dán rozkaz, že němci přicházejí jako naši ochránci, aby republiku nehájilo.

Tyto zprávy sledovali místní obyva-

telé s velikými obavami. Události šly krok za krokem a najednou přišla dne 13. března 1939 do obce zpráva, že němci již od rána přecházejí v plné válečné výzbroji hranice a že okresní město Hranice je již plno německého vojska. Přesto že padal hustě sníh vypravilo se ihned na bicyklech několik občanů do Hranic. Já jsem se tam vypravil na motocyklu.

Na silnicích byla všude panika. V Teplicích jsem potkával první německé obrněné vozy, tanky a auta plné německých vojáků, kteří jeli po dálnici k Valašskému Meziříčí a Vsetínu. Vše jezdilo po pravé straně. U nás až do toho dne, jezdilo se po straně levé. Mnoho lidí tímto způsobem bylo ohroženo a staly se i různé automobi-

lové havárie. Jest samozřejmé, že němci škodu neuhradili. Hranické náměstí bylo plno vojska. A stále nové a nové valilo se přes náměstí, auta, tanky, obrněné vozy, pancéřová a protiletectká děla.

Potom následovaly události jedna za druhou. Němci se připravovali na válku s Polskem. Přes obec začátkem června projížděla protiletectká děla, která zaujala palební stanovisko na kopci u lesa Stražiska.

Pak procházela obcí německá pěchota. Všecko se soustředilo na východ. V Zemědělském domě několi kráte nocovali. Někdy přišel rozkaz i v noci a Němci kvapně obec opustili. Ještě toho roku bylo Polsko Němci vyřízeno.

Jak jsme ekologicky uklidili Zámrsky

Při našich procházkách nás vždy rozhořčilo, kolik odpadků se válí okolo cest.

Vůbec nechápeme jak, někdo může něco vyhodit ze svého auta, protože náhodné vypadnutí to určitě nebude.

Občas jsme něco vzali a vyhodili do kontejnerů, ale to nestačí. Proto jsme nadhodili myšlenku, že bychom si na výročí Dne Země uklidili i kolem naší vesničky. Nápad se ujal a tak jsme se sešli v sobotu na hřišti a rozdělili jsme se na různá místa. Někteří nadšenci už uklízeli dopoledne, protože odpoledne měli jiný program. Samozřejmě vše zdokumentovali a upřesnili úsek, který čistili. Vybaveni reflexním oblečením, rukavicemi a několika pytli jsme vyšli do terénu.

Dobrovolníci z Němetic uklízeli týden před námi, tedy cesta k Němetičím už byla uklizená. Množství odpadu bylo opravdu velké. Posbírali jsme desítky skleněných lahví, plechovek, stovky plastových obalů, železa,

pneumatiky atd. Moc děkujeme rodině Perutkových za svoz odpadu, který jsme nechali na místě. Svoz byl opravdu velmi ekologický. Moc bych chtěla poděkovat všem kdo přišli, vím, že to byl jeden z prvních krásných dnů a všichni máme doma spoustu práce.

Na závěr jsme si opekli špekáčky a poseděli. Doufám, že se v příštím roce opět sejdem a odpadků kolem cest bude o poznání méně. **Alžběta Šimáčková**

